

Prázdniny – časový úsek, který souvisí s prostorem a dějem zvaným škola - mají „ na kahánku “. A tak se v příštích dnech do těchto míst opět vrátí život. – Někteří se sem vypraví poprvé v životě. A my jim přejeme, aby zde našli ty, se kterými si budou rozumět a s nimiž budou dobře vycházet / a to je jistě víc než kdyby tento prostor „ přetékal “ nejrůznějšími technickými vymoženostmi /. – Jiní pak už po několikáté. A věříme, že čas, který tráví v těchto prostorách, nebude jen proseděný a „ přečkaný “, ale že je to příležitost k objevování toho, co pro ně bude přínosem, až doba tohoto navštěvování skončí. - A na tato místa zamíří i ti, kdo zde mají „ trvalý pobyt “, pro než škola není jenom jeden z úseků cesty životem. Těm přejeme, aby v tomto úsilí nacházeli uspokojení a radost, aby jim šlo o víc, než o „ vykazování činnosti “, aby své úsilí chápali jako poslání, pověření / nejenom lidské /.

A tak se chci spolu s vámi zastavit u několika představ, myšlenek ze společenství „ jistých svědků “, jejichž hlas považuje společenství Ježíšových učedníků za nepominutelný, napodobováníhodný, které podle mého s tím, co se znovu blíží či začíná souvisí.

Jednou z nich je nepochybně výraz moudrost. To je podle těchto svědků schopnost dobře a náležitě se rozhodnout / „ zvolit “ / na nejrůznějších křižovatkách, po kterých život člověka na této Zemi vždy vede. A ke slovu moudrost se v bibli váží tato „ upřesnění, doplňky “ – obsah, náplň. A pro bibli hodnotným obsahem / ne „ šidítkem “ či „ vycpávkou “ / je to, co souvisí s Božími plány a záměry. A tak jsou kupř. moudřími „ kluci “ Josef a Daniel, kteří se ocitnou v říších, která si zakládá na své vlastní moudrosti / Egypt a Babylonie /, ale jak se ukáže tato moudrost nezajišťuje takovou budoucnost, která by byla něčím jiným než „ proplouváním “ / „ potácením se “ / časem.

Jedno z míst, kde je užito slovo, jež bible používá často, když mluví o moudrosti či vědění, je přeloženo takto : „ já jsem zakládal / zakládání = položení „ nosníku “, toho, co nese, drží, bez čeho se stavba zhroutí / Zemi “ / Jb 38, 6 /. A tento výrok zaznívá v souvislosti, která upozorňuje, že nemoudří, se kterými je možné se vždy setkávat, nezaznamenali či popírají tu rozhodující událost pro celý svět – Hospodina a jeho jednání / „ Hospodin je v začátku světa “ (Gn 1, 1) nebýt toho, je tu v tom lepším případě „ chaos “ a ne „ zahrada “ (prostor k životu Gn 2, 8)/. Tedy vědění jako dění, které dává život člověka pevný základ / v tom smyslu, že jde po „ dobré (obsahově) cestě “, která je odlišná od cesty jiné „ cesty pronárodů “ (Jr 10, 2), která je – i když snad vypadá lákavě „ Bábelem “ (blouděním Gn 11, 8)/.

Taková moudrost je docela osobní záležitost / žádné to pověstné „ ono se “, které znamená, že se nic neuskuteční, nezmění (kuchyň se neuklidí, té se musí někdo ujmout) /. Proto k vybidnutím, která je slyšet ze společenství biblických svědků a jež nemají být přeslechnuta, patří i toto – „ budeš mít v srdci (má) slova, budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat “ / Dt 6, 7 /. Stane – li se z moudrosti „ srdeční záležitost “, pak vstoupí do člověka a začne jej formovat, přetvářet. A protože žádné lidské poznání není dokonalé, plné, pak je třeba i těch druhých, ostatních, těch, kteří mě mohou obohatit / „ rozšířit obzory “ (a na námitku, že se v tomto citátu mluví o synech – a tedy i nedospělých, dětech – odpovídám, že i ony mohou být „ dospěláky “ přínosem – obsahově hodnotné není jenom to, co překročilo „ práh dospělosti “, která je v současnosti stanovena na 18 let /.

Moudrost není nikdy jenom soukromá záležitost. Oslovuje mě následující výrok z tzv. prorocství Danielovi, kde jde mimo jiné o moudrost – „ Prozíraví / moudří / budou zářit jako záře na obloze a ti, kteří mnohým dopomáhají ke spravedlnosti / nejsou míněna lidské zákony / jako hvězdy, na věky a na vždy “ / Dn 12, 3 /. Žít podle jistých „ pravidel a pro určité hodnoty může být také službou. Jednak tím, že žiji jinak a nabízím, co jinde není k mání, jednak „ příklad všedního dne “ může znamenat víc než „ košaté, horlivě rozprádané theorie “, / sny /.

Nač pamatovat především při začátku časového úseku, kterému říkáme školní rok ?

Chci připomenout nejprve jednoho z těch, který je nepochybně Božím darem v našich dějinách, totiž Jana Amose Komenského. Pro něj bylo především vzdělání cestou k polidštění člověka. Nejde tedy o to, kolik toho naši nejrůznější žáčci vstřebají, ale „ co to s nimi udělá “, o to, zda bude jejich život obsahově bohatší a zda budou pomoci a přínosem pro ty kolem. A v tom – myslím – současná škola „ pokulhává “. A o této nedostatečnosti nemluvím proto, abych někoho káral, horlivě napravoval. Jde o to, aby církevní školy u nás / je jich celkem 120 včetně oné mateřské již je náš sbor zřizovatelem / byly takovými místy / „ dílnami lidskosti “ / . A aby tam, kde se s námi i jiné, ostatní školství setkává, bylo zjevné, že nám jde především o to, aby „ žactvo “ bylo především vnitřně zdravé a krásné.

Ti, jimž své potomky svěřujeme, bývají označováni jako pedagogové. To slovo znamená, že to jsou ti, kdo děti k něčemu vedou, přivádějí / nejsou to „ Napoleonové “, kteří musí především ovládat a do něčeho

natlačovat /. Troufám si povědět, že to mají být také svým způsobem pastýři dětských duší. Aby se jim to dařilo, aby v tomto úkolu obstáli, potřebuji naši podporu a přímluvu. Stává se žel nejednou, že v našich školách, které bývají postiženy neduhem doby – úspěšností, za „ neúspěchy “ mohou jenom ti, kdo jsou za úspěšnost placení, totiž učitelé. V takovém ovzduší nemůže škola plnit své poslání. Ať jsme tedy jako rodiče jiní, odlišní od těch ostatních. A jsou školy také předmětem našich přímluv ?

Doba se vzhledla v údajích, „ číslech “ a nejednou právě jim přikládá ten největší význam a důležitost. Pro mě je číslo, údaj jednou z výpovědí, kterou nelze odtrhnout od obsahu, náplně / duchovní /. Jistě je na čase, aby se ukázalo, že Ježíšovým učedníkům nejde pouze o čísla. Věřím, že pak budeme oněmi světly na obloze, jejichž posláním je ukazovat cestu. A toho je v této všelijak klopýtající době, společnosti víc než třeba.

Tábor 26.8. 2012

vstup: Př 16, 23
čtení: Jb 28
před: Jk 3, 17
text:
VP:
poslání: Kaz 7, 19

EZ 180 36
DEZ
SV 23 74

Vyznání a chvály :

Ž 107, 41 - 3

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

I v tomto světě, i v této společnosti, ač se rády chlubí tím, čeho všeho dosáhly, probíhá celá řada dějů, kdy se některým děje křivda a všelijak se jim ubližuje a často se zdá, že není moci, která by na tom dokázala něco změnit

Vyznáváme, že původ těchto dějů není jenom u některých, ale že se na nich podílíme i my, když se s nimi smiřujeme či pokládáme jiné záležitosti za něco podstatně důležitějšího

Děkujeme, že Tobě záleží na každé „ tváří “ a že ten, kterého my lidé pokládáme za ne důležitého, není pro Tebe druhá či třetí kategorie, právě to je jejich naděje a jistota, pro kterou nemusí podléhat beznaději a zoufalství

A tak – protože se k Tvým projektům připojujeme velice ledabyle - předstupujeme před Tebe s hlavou skloněnou a pokorně voláme – Pane smiluj se a ve svém odpuštění před námi otevři novou cestu

chválíme Tě , že v tomto světě stále zní Tvé laskavé slovo zvoucí na novou cestu životem a že není moci, která by je dokázala umlčet

chválíme Tě, že nabízíš tuto možnost všem, nejenom družině oblíbenců

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě, domově, který nám připravila Tvá láska

Výročí :

26.8.

1619 Friedrich Falcký, protestant, zvolen českými stavy za krále, čímž byli českého trůnu zbaveni Habsburkové, o své postavení přišel bitvou na Bílé hoře

1910 Matka Tereza, narodila se v Albánii, stala se řeholnicí a byla vyslána do Indie, kde působila na církevní škole v Kalkatě, zde poznala bídu tzv. obyčejných lidí, založila řád misionářek milosrdenství a věnovala se službě nejchudším a umírajícím

27.8.

Monika, matka pozdějšího církevního otce Augustina, byla křesťankou a její syn vedl značně svobodomyšlný život, tradice říká, že díky jejím přímlyvným modlitbám došlo v jeho životě k radikální změně

28.8.

1551 Václav Budovec z Budova, člen Jednoty bratrské, patřil k těm, kteří usilovali o vzdělání – studoval na několika zahraničních universitách, byl aktivní v politice – měl zásluhu na vydání Rudolfova Majestátu / který uznal i nekatolické církve /, zapojil se i do stavovského povstání, po prohře odvedl rodinu do ciziny, kde ji zajistil, vrátil se do Čech, byl zatčen a popraven 21. června 1621 na Staroměstském náměstí

1.9.

1452 dobytí Tábora Jiřím z Poděbrad, což byla jedna z podmínek pro dohodu kladených římskokatolickou stranou v jednáních o mír, která nakonec římskokatolickou stranou splněna nebyla

Citáty :

„ to nejlepší, co může člověk pro druhého udělat, je to, čím pro něj je “
Albert Einstein, fyzik

„ jsem přesvědčen, že křesťané budou v tomto světě něco znamenat jenom tehdy, budou – li přinášet pokoj “
papež Jan XXIII